

21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ವಿಸ್ತರಣಾ ರೂಪುರೇಷೆಗಳು

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮಿತಿ ಮೀರಿ ಏರುತ್ತಿದೆ. ತಜ್ಞರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನಾವು ಒಂದು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ದೇಶವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆದಂತೆ ಆಹಾರ ಬೇಡಿಕೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ನಿಯಮಿತ ಭೂ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಆಹಾರದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಲಭ್ಯವಿರುವ ಜಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದು ಅತೀ ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ಹಾಗೂ ಒಳನಾಡು ಜಲ-ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮೀನು ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಟೀನನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಆಹಾರವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶ ಹೇರಳ ಜಲ-ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ದೇಶದ ಕರಾವಳಿಯು 8129 ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದ ಹರಡಿದ್ದು, 20, 12, 410 ಚ.ಕಿ.ಮೀ ನಷ್ಟು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆರ್ಥಿಕ ವಲಯ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ, 20 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರಿನಷ್ಟು ಹಿನ್ನೀರು ಪ್ರದೇಶವಿದ್ದು, ಮೀನು ಮತ್ತು ಸಿಗಡಿ ಬೆಳೆಯಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಳನಾಡು ಜಲ-ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂಡ, ಕೆರೆ, ನದಿ, ಸರೋವರ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸುಮಾರು 40 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರಿನಷ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಜಲ-ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಮೀನಿನ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸುಮಾರು 44 ರಿಂದ 48 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 27 ಲಕ್ಷ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟನ್ನು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದರೆ, ಉಳಿದ 18 ರಿಂದ 20 ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಸಿಹಿನೀರು / ಒಳನಾಡು ನೀರಿನಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸುಮಾರು 45 ಲಕ್ಷ ಚ.ಕಿ.ಮೀ. ಖಂಡವಾರು ವಲಯ ಹಾಗೂ ಒಳನಾಡು ಜಲ-ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ

85 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಗಳಷ್ಟು ಮೀನನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 45 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಗಳಷ್ಟು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಹಾಗೂ ಉಳಿದ 40 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಮಿನನ್ನು ಒಳನಾಡು ಜಲ-ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಸದ್ಯ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಜಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಶೇ.32ರಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಮೀನಿನ (ಆಹಾರದ) ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸದ್ಯ 104 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಗಳಷ್ಟು ಮೀನಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸದ್ಯದ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೇವಲ 44 ರಿಂದ 48 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ. ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಜಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಪೂರ್ಣ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮೀನಿಗೆ ಇರುವ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು.

ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಹೊಸ ಹೊಸ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನು ಸಾಕಣೆ (ಒಳನಾಡು ಮತ್ತು ಹಿನ್ನೀರು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ), ಮೀನು ಸಾಗಣೆ ಹಾಗೂ ಮೀನು ಸಂಸ್ಕರಣೆ, ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಳಸುವ ದೋಣೆ ಮತ್ತು ಬಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮೀನು ದೊರೆಯುವ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವುದು ಸೇರಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಸುಧಾರಿತ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗಳ

ವರ್ಗಾವಣೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮೀನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಲು ಈ ಸುಧಾರಿತ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗಳ ಸೂಕ್ತ ವರ್ಗಾವಣೆ ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕ. ಇದರಿಂದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಗರಿಷ್ಠ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಸಾಕ್ಷು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶವಾಗಲು ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡು, ಮೀನುಗಾರರ / ಮೀನು ಕೃಷಿಕರ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಟ್ಟ ಸುಧಾರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮತ್ತು ಅಳವಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ವಿಸ್ತರಣೆ ತುಂಬ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಮೀನು ಕೃಷಿಕರ ಅಥವಾ ಮೀನುಗಾರರ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಹೊಸ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗಳ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು.

ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು

1. ಸುಧಾರಿತ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯನ್ನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ಮೀನು ಮತ್ತು ಇತರೇ ಜಲ-ಚರ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಅಥವಾ ಬೆಳೆಸುವುದು.
2. ಸೂಕ್ತ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡುವುದು ಹಾಗೂ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮತ್ಸ್ಯಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾಗುವುದು.
3. ಮೀನಿನ ಹಿಡುವಳಿ ನಂತರ ಮಾರಾಟವಾಗುವವರೆಗೆ ಮೀನು ಮತ್ತು ಮೀನಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕರಣೆಯಲ್ಲಿ ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಕಾಪಾಡುವಂತೆ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಲಹೆ ನೀಡುವುದು.
4. ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಮೀನು ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ

ಮೀನುಗಾರರನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಗೂ

5. ಮೀನುಗಾರರ / ಮೀನು ಕೃಷಿಕರ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಸುಧಾರಿಸುವುದು.

ಈ ಉದ್ದೇಶ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಕೃಷಿ ಸಚಿವಾಲಯ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು, ಕೇಂದ್ರ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ತರಬೇತುದಾರರ ತರಬೇತಿಕೇಂದ್ರಗಳು, ಮೀನುಕೃಷಿಕರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಜಿಲ್ಲಾ ತೀವ್ರ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಗಳು ಹಾಗೂ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ.

ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ವಿಸ್ತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳು

ಕಳೆದ 4-5 ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ, ಉತ್ತಮ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹೊಸ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತರನ್ನು ತಲುಪಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ,

1. ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯ ವಿವರಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವುದು.
2. ಮೀನು ಕೃಷಿಕರಲ್ಲಿ / ಮೀನುಗಾರರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕೊರತೆ ಇರುವುದು.
3. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಣಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಕೊರತೆ.
4. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಣಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ

ಹೊಸ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ
ಅರಿವಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ಹಾಗೂ

5. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಯೋಗ್ಯ ಯೋಜನೆಗಳು ಕೊರತೆ.

**ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ
ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗಳು**

ಮೀನು ಸಾಕಣೆ, ಮೀನು ಸಂಸ್ಕರಣೆ ಹಾಗೂ ಮೀನು
ಸಾಗಾಣಿಕೆಗಳ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅತಿ
ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗಳು
ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ.

1. ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೀನುಮರಿ ಸಾಕಣೆ
ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು.
2. ಮೀನು ಸಾಕಣೆ, ಮೀನು ಮರಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಮೀನು
ಮರಿ ಸಾಗಣೆಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ
ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು.
3. ಮೀನಿನ ಉಪಯೋಗ, ಮೀನಿನ ಪೌಷ್ಟಿಕತೆ, ಮೀನನ್ನು
ಕೆಡದಂತೆ ಇಡುವುದು ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ
ಹಾಗೂ ಹೊಸ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ
ನೀಡಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು
ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
4. ವಿಸ್ತರಣಾ ಶಿಕ್ಷಣಾಸೇವೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು
ಹಣಕಾಸು ಒದಗಿಸುವುದು.
5. ಹೊಳೆ, ಕೆರೆ, ಹೊಂಡ, ಸರೋವರ ಮುಂತಾದ ಜಲ
ಪ್ರದೇಶದ ಪರಿಸರಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನು ಸಾಕಣೆ ಮಾಡಲು
ಬೇಕಾಗುವ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ
ವಿವರಿಸುವುದು.
6. ಮೀನುಮರಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮೀನಿನ ಪಿಟ್ಟುಟರಿ

ಗ್ರಂಥಿ ಅಥವಾ ಕೃತಕ ಹಾರ್ಮೋನುಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು
ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು.

7. ಸೂಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಹಾಗೂ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು
ಒದಗಿಸುವುದು.
8. ಮೀನು ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲು ತರಬೇತಿ
ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು.
9. ಸರ್ಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಕೆರೆ, ಹೊಂಡಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ
ಮೀನು ಸಾಕಾಣಿಕೆಗೆ ವಿತರಿಸುವುದು.
10. ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು
ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಧನ ಒದಗಿಸುವುದು.
11. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಭರಿತ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆರ್ಥಿಕ
ವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಮೀನುಗಳ
ಹಿಡುವಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸುಧಾರಿತ ಸಾಧನಗಳನ್ನು
ಬಳಸಲು ಮತ್ತು ಮೀನಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸೂಕ್ತ
ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು.
12. ರೈತರು, ವಿವಿಧ ವರಿಸರ ಹಾಗೂ ವಾತಾವರಣಗಳಲ್ಲಿ
ಮೀನು ಸಾಕಣೆ ಕೈಗೊಂಡು ಲಾಭ ಗಳಿಸಲು ನೆರವಾಗಲು
ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿಗೆ ಸುಧಾರಿತ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಬೇಸಾಯ
ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು
ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು
ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ 21ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ
ಬೇಕಾಗುವ 150 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಮೀನನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದು
ಕಷ್ಟದ ವಿಷಯವೇನಲ್ಲ. ಒಳನಾಡು ಜಲ ಪ್ರದೇಶ, ಕರಾವಳಿ
ಪ್ರದೇಶ ಹಾಗೂ ಸಮುದ್ರದ ಆಳ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಮೀನು
ಹಿಡಿಯುವುದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಸೂಕ್ತ ತಾಂತ್ರಿಕತೆ,
ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು

ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ವಿಸ್ತರಣಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೇವೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಈಗೀನ ಬೇಕೆ ಕಾಳುಗಳ ಮೇಲಿನ ಬೇಡಿಕೆಯ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಲಭ್ಯವಿರುವ ಜಲಸಂಪನ್ಮೂಲ ಗಳನ್ನು ಗರಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮೀನು ಮರಿಗಳ

ಲಭ್ಯತೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೀನು ಮರಿ ಸಾಕಣೆ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಮೂಲಕ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬಹುದು. ಈ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಶೀಘ್ರ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಲ್ಲಿ 21ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವಷ್ಟು ಮೀನಿನ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು.

ಕೆ.ಎನ್. ಪ್ರಭುದೇವ
ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ, ರಾಯಚೂರು
